

2159. 14136. — 2) m. N. pr. eines R̄shi Verz. d. Oxf. H. 18, b, 7. 19, a, 17.
हृष्याश (हृष्य + आश) adj. das Opfer verspeisend; m. Feuer ÇABDAR. im ÇKDr. R̄ḠA-TAR. 3, 416.

हृष्याशन (हृष्य + २. आशन) m. dass. H. 1097.

1. हृस् interj. der Lustigkeit, des lauten Lachens; s. हृस्त्वर्तु u. s. w. Als bedeutungslose Silbe in Sāman verwendet PĀNKAV. BR. 7, 6, 11. 12, 3, 21.

2. हृस्, हृसति (हृमने) DHĀTUP. 17, 72. 1) lachen, auflachen GOBH. 1, 2, 16. KAUÇ. 93. 103. देवतप्रतिमा हृसति SHADV. BR. 5, 10. MBH. 6, 60. SPR. (II) 1458. ÇAK. 103, 3. BHĀG. P. 4, 25, 58. उद्धम् SĀH. D. 40, 10, 86, 3. अहृसत् R. 2, 35, 18. BRAHMA-P. in LA. (III) 53, 6. DAÇAK. 70, 4. हृसत् SPR. (II) 7375 (in der Note 13, 2238 zu lesen). R. 2, 69, 9. 91, 60. SUÇR. 1, 125, 9. 255, 16. KATHĀS. 3, 48. R̄ḠA-TAR. 6, 33. BHĀG. P. 1, 7, 52. 3, 20, 24. हृसद्वदन 4, 1, 25. PĀNKAR. 3, 10, 20. BHĀTT. 2, 42. हृसती (s. auch bes.) SUÇR. 1, 109, 21. R̄ḠA-TAR. 4, 477. BHĀG. P. 4, 25, 32. 58. BHĀTT. 7, 63. हृसती MBH. 16, 57. MĀRK. P. 26, 8. जङ्घास R. 1, 46, 17. SPR. (II) 9. तेन darüber KATHĀS. 20, 43. 124, 109. MĀRK. P. 25, 10. 76, 4. BHĀG. P. 3, 18, 2. जङ्घसम् R. 1, 9, 24 (23 GORR.). R. GORR. 2, 71, 4. BHĀG. P. 8, 9, 11. अहृसती T. 7, 2, 5. हृसिष्यति MBH. 3, 2003. हृसिष्यतिराम् KATHĀS. 66, 92. हृसितुम् R. 5, 81, 54. हृसिला KATHĀS. 63, 162. med.: देवतापतनस्या देवता हृसते MBH. 6, 5208. 13, 747. 749. चनुर्भूया हृसते विदान्दत्तोहाहेन मध्यमा। अथमा अट्ठकासेन न हृसति मुरीश्चराः॥ SPR. (II) 2221. 7374. MĀRK. P. 31, 100. हृसमान् MBH. 7, 8648. HARIV. 11072 (S. 792). R. GORR. 2, 71, 12. MĀRK. P. 43, 17. pass. impers.: जङ्घे योद्धाणि: BHĀTT. 14, 93. mit acc. seines eigenen nom. act.: जङ्घास सस्वनं हृसम् MBH. 14, 2164. म- वाक्षासमहृस्त् HARIV. 1276. हृसिच्छक्षासाश जङ्घास हृष्टात् HARIV. 8409 nach der Lesart der neueren Ausg. — 2) über Jmd oder Etwas lachen, verlachen, verspotten; mit acc. HARIV. 5785. R. GORR. 2, 105, 39. 3, 67, 5. SPR. (II) 963. 4956 (vgl. Z. d. d. m. G. 27, 53). (नगरी) हृ- तीव सुधायैति: प्रासदैरमरावतीम् KATHĀS. 11, 31. 46, 75. 61, 9. 31. 65, 176. R̄ḠA-TAR. 4, 666. BHĀG. P. 3, 14, 27. 6, 6, 41. PĀNKAR. 1, 12, 44. pass. SPR. (II) 1324. जङ्घे KATHĀS. 61, 38. 62, 207. Verz. d. Oxf. H. 156, a, 39. HEM. JOGAÇ. 4, 37. PĀNKAT. 246, 2. — 3) sich öffnen (von einer Knospe): हृसिष्यति पद्मजालम् SPR. (II) 8777. हृसद्वन्धुडीवप्रसून् PĀNKAR. 3, 10, 20. — 4) partic. हृसित a) lachend KATHĀS. 66, 98 (das Komma nach हृसित zu streichen). अमात्याश सर्वे इपि हृसिताः lachten auf VET. in LA. (III) 24, 1. — b) verlacht, verspottet Z. d. d. m. G. 27, 26. so v. a. in Schatten gestellt, übertragen Citat bei VĀMANA 4, 3, 22. — c) aufgeblüht H. 1129. HALĀJ. 2, 32. — d) n. impers.: हृसितं मया ich lachte KATHĀS. 59, 159. SPR. (II) 2047. — e) n. das Lachen, Gelächter P. 3, 3, 114, Schol. H. 297. HALĀJ. 2, 412. SUÇR. 1, 363, 15. R. 3, 67, 5. 4, 19, 12. 44, 106. 5. H. 297. प्रसून् P. 3, 14, 27. 6, 6, 41. PRATĀPAR. 56, 8, 8. किं- 4, 26, 23. 8, 20, 28. SARVADĀRÇANAS. 77, 22. 78, 1. PRATĀPAR. 56, 8, 8. किं- चिष्टत्यद्विजं तु हृसितं स्थात् DAÇAK. 4, 70. SĀH. D. 86, 10. हृसितं तु वृ- आकृसो पौवनोद्दिदमेवः 151. 140. Vgl. अट्ठकृसित.

— caus. हृसयति Jmd (acc.) zum Lachen bringen HARIV. 8408. Ku-

MĀRK. 7, 95. KATHĀS. 40, 8. स मूढो इत्र पाषाणानव्यवृत्तात्पत् 61, 246. BHĀG. P. 10, 13, 10. 13, 11. — partic. हृसित 1) lächerlich KATHĀS. 12, 189. — 2) zum Lachen gebracht so v. a. weiss gefärbt (vgl. हृस): हृ- सितं कुड्डी पुष्पैः कदम्बैर्वासितं वनम् HARIV. 3855.

— desid. vgl. 2. जङ्घ.

— intens. anhaltend lachen: जङ्घस्यमान MBH. 3, 14650.

— श्रति, हृसित n. heftiges Lachen: विनिसाङ्गं भवत्पतिहृसितम् DA-ÇAK. 4, 71. SĀH. D. 86, 12.

— व्यति, हृसित über einander lachen P. 1, 3, 15, Vārtt. 1. VOP.

23, 55. fg.

— श्रप über Jmd (acc.) lachen R. 2, 35, 21 (प्र० ed. Bomb.). श्रपहृसित n. ein Lachen, bei dem Einen die Thränen in die Augen kommen, DA-ÇAK. 4, 71. SĀH. D. 86, 12. — caus. verlachen, verspotten R. 1, 34, 17. — Vgl. श्रपहृस्य.

— श्रभि s. श्रभिहृस्य und श्रभिहृस.

— व्याभि s. व्याभिहृस.

— श्रव verlachen, verspotten MBH. 3, 11181. 8, 1738. 9, 1551. 16, 73. R. 2, 96, 40. SPR. (II) 3317. PĀNKAT. 191, 8. 200, 7. BHĀTT. 1, 6. — partic. श्रवहृसित 1) verlacht, verspottet MBH. 1, 134. 7, 1455. HARIV. 1278. R. 5, 36, 38. MĀRK. P. 63, 16. fg. — 2) n. ein Lachen, bei dem Kopf und Schulter in Bewegung gerathen, SĀH. D. 86, 11. — Vgl. श्रवहृसन (in den Nachträgen) und श्रवहृस fig.

— व्याव s. व्यावहृसी.

— समव s. समवहृस्य.

— उद्ध auflachen vom Blitz so v. a. zucken BHĀG. P. 3, 17, 6. — Vgl. हृस्त्वाः.

— उप 1) verlachen, verspotten MBH. 8, 1245. 13, 474. R. GORR. 2, 56, 12. MĀRK. 49, 10. RT. 6, 30 bei HARB. SPR. (II) 2000. 2370. WEBB, KRASHNAG. 301. KATHĀS. 61, 281. 108, 22. PRAB. 20, 4. PĀNKAT. 94, 9. 220, 5. pass. GHĀT. 17. partic. हृसित KATHĀS. 58, 106. 61, 239. 62, 169 (हृ- सित fehlerhaft), 64, 27. 119, 200. — 2) euphemistisch für sich begatten mit (acc.): श्रातलोभी नोपहृसेत् PĀR. GRB. 2, 7. — 3) lächeln ÇAK. 73, 16, v. 1. उपहृसित n. ein Lachen, bei dem der Kopf sich schüttelt, DA-ÇAK. 4, 71. — Vgl. उपहृसित, उपहृस्वन् und उपहृस fig. — caus. verlachen, verspotten: उपहृसित (durch das Metrum gesichert) BHĀG. P. 10, 61, 36. KATHĀS. 62, 169 (das Metrum verlangt हृसित). statt उपहृ- स्यमान 56, 390 उपहृस्य° v. l.) und उपहृस्यते SPR. (II) 767 ist wohl उपहृस्य° zu lesen).

— परि scherzen KATHĀS. 87, 11. mit Jmd (acc.) MBH. 5, 3120. verlachen, verspotten BHĀG. P. 10, 61, 34. pass. SPR. (II) 8426. 7423. तस्यो- पदेशो भूमत्रा पर्यहृस्यत्कृद्धः R̄ḠA-TAR. 6, 169. — Vgl. परिहृस.

— प्र 1) auflachen: प्रहृसति R. 5, 60, 15. प्रहृसत् MBH. 1, 5983. 6023. 6201. 2, 1491. 3, 2298. 3049. 5, 5962. 7092. 8, 500 (प्रहृसन zu lesen). HARIV. 6738. R. 1, 2, 33. 48, 21. 52, 12. 2, 91, 3. 3, 34, 21. 5, 60, 17. KATHĀS. 46, 76. MĀRK. P. 21, 83. BHĀG. P. 3, 7, 42. 18, 9. 6, 12, 18. PĀNKAT. 216, 10. प्रहृसती R. 1, 9, 53 (52 GORR.). 2, 69, 16. 5, 27, 21. प्राहृसन MBH. 3, 523. 2008. 15791. प्रश्नाहृस 14, 2149. HARIV. 3876. 6739. R. 2, 96, 25 (103, 24 GORR.). प्रजहृसम् MBH. 8, 1909. med. प्रहृसते R. 7, 37, 5, 33. प्र-